העיד בגדלו שהגאון רבי חיים סולובייצ'יק, מבריסק, היה עושה מעשה רב לברך בורא מאורי האש על חשמל, כדי להוציא מלב המועים החושבים לומר שהשמל אינו בכלל איסור הבערת אש בשבת. ע"ש. גם הגאון רבי אברהם יעקב ניימרק בספרו אשל אברהם על חולין (בקונמרם פירות גינוסר סימן כא) כתב, ששמע שהגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי היה מחדר לברך בורא מאורי האש על אור חשמל, כדי להורות וללמד לעם שהחשמל הוא אש גמור לחייב עליו משום הבערה בשבת. ע"ש. וכן פסק הראש"ל הגאון רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל בשו"ת משפטי עוזיאל חלק א' (חלק אורח חיים סימן ט). וראה עוד להרח"ג רכי יצחק אריאלי בספר עינים למשפט (ברכות נג:). אולם לענין מעשה יש לנו לחוש לסברת רבותינו הראשונים והאחרונים הנ"ל הסוברים שזכוכית מפסקת לענין ברכת בורא מאורי האש, וספק ברכות להקל. (ובפרש לפי מה שכתב הגאון רבי עקיבא איגר בחידושיו לאורח חיים (סימן רצה), שאם בירך במעות בורא מאורי האש על דבר שאין יוצאים בו ידי חובת, הברכה, ממילא נעשה הפסק בין ברכת בורא פרי הגפן לשתיה מן הכוס, וצריך לחזור ולברך גם בורא פרי הגפן", נמצא שיש עוד ברכה נוספת לבמלה בזה). וכן ראיתי להגאון רבי צבי פסה פראנק בשו"ת הר צבי חלק ב' (סימן קיד) שהביא שהגאון הרגאטשובי רבי יוסף רוזין היה רגיל להורות לברך בורא מאורי האש על אור החשמל, שהרי אש הוא, ורבה של ירושלים הגרצ"פ פראנק הנ"ל חלק עליו ופסק שאין לברך על החשמל בורא מאורי האש, ונתן מעם לכך משום שאין זה "אש" המאיר אלא מתכת מחוממת המאירה. ע"ש. (וכן הוא בתשובתו שנדפסה בירחון "המעין" גליון חודש מבת תשל"ב). [וכן כתב הגאון רבי שמעון גרינפלד בשו״ת מהרש״ג חלק ב' סימן קז. ע״ש]. וכן פסק להלכה הרה"ג רבי רפאל ברוך מולידאנו בקיצור שלחן ערוך השלם (עמוד שכג). וכן עיקר להלכה ולמעשה. לפיכך חובת קדושה מוטלת על גבאי בתי הכנסת בכל אתר ואתר להדליק נרות שעוה לפני ההבדלה, בשטח בית הכנסת, באופן שכל הצכור יוכלו ליהנות מאור הנרות, ולצאת ידי הובת ברכת בורא מאורי האש לכל הדעות.

סימן לט

ומכל מקום הרגיל במשקפים אין צורך שיסיר משקפיו בעת ברכת בורא מאורי האש כדי שיראה השלהכת שבנר במו עיניו ללא כל חציצה, שמכיון שהאש גלויה אפשר לברך עליה בורא מאורי האש, וכדין כל ברכות הראיה. וכן כתבו האחרונים.